

श्रीप्रभु चरित्र

१९० श्लोक

श्री दत्तात्रय रामतीर्थ नगरी गर्भात आले पहा ।
माता देवि बया, मनोहर पिता, लाडाख्य सिद्धाचिया ।
ग्रामीं बालचरित्र दावुनि जना कल्याण क्षेत्रासि ये ।
तो हा दत्तप्रभु निजात्मभुवनीं माणिक क्षेत्रीं असे ॥१॥

गादीं बैसुनि ब्रीद गाजवि सदा म्लेंच्छांसि बोधी निकीं ।
भक्त प्रार्थित भालचंद्र प्रभु हा आला हलीखेटकीं ।
भूत प्रेत पिशाच्च मुक्त करुनी भिक्षेसि प्रारंभिले ।
तो हा दत्तप्रभु निजात्मभुवनीं माणिक क्षेत्रीं असे ॥२॥

मैलारीं करुनी मखा प्रति निघे श्रीगाणगाख्यापुरा ।
नामें शरण सुशैव बंधन हरी स्थापी अखंडेश्वरा ।

येवोनी निजस्थान जीवनपुरा जावोनिया येतसे ।
तो हा दत्तप्रभु निजात्मभुवनीं माणिक क्षेत्रीं असे ॥३॥

केतकी-संगमीं राक्षसा वर दिले माहात्म्य ग्रंथांतरीं ।
विदुरग्रामक म्लेंच्छ सिद्ध सुजनीं प्रार्थीयला तो हरी ।
पाहोनी झरणी नृसिंह सदना आनंद मानीतसे ।
तो हा दत्तप्रभु निजात्मभुवनीं माणिक क्षेत्रीं असे ॥४॥

भक्त प्रार्थित विश्वरूप धरुनी सर्वांगृहीं प्रगटला ।
पूजा घेउनि गुप्त होउनि पुन्हा नित्याश्रमी परतला ।
म्लेंच्छे आणिलीं मद्यमांस, कुसुमें दुर्धाकृती होतसे ।
तो हा दत्तप्रभु निजात्मभुवनीं माणिक क्षेत्रीं असे ॥५॥

ऐका प्रेमपुरीं दरिद्र द्विज तो यात्रार्थ रामेश्वरी ।
होता स्वप्न, प्रभूस बैसउनियां रुद्राभिषेका करीं ।
आली भागिरथी जलांत पाहता खालींच सेतू दिसे ।
तो हा दत्तप्रभु निजात्मभुवनीं माणिक क्षेत्रीं असे ॥६॥

राहे गुप्त वनीं पवित्र सदनीं माणिक तीर्था स्वयें ।
श्री भद्रेश्वर ग्राम पाहुनि पुन्हा माणिक क्षेत्रासि ये ।
केला यज्ञ सुसर्वतोमुख सदा द्रव्यासि जो देतसे ।
तो हा दत्तप्रभु निजात्मभुवनीं माणिक क्षेत्रीं असे ॥७॥

पापी भक्त यमालयांतुनि निजाज्ञेने तया आणुनी ।
तीर्थीं संगमीं हो पवित्र म्हणुनीं आज्ञा तया देउनी । केले मुक्त
युगासि पाहुनि स्वयें रूपासि आच्छादिले ।
तो हा दत्तप्रभु निजात्मभुवनीं माणिक क्षेत्रीं असे ॥८॥

जे कां बद्ध सुभक्त मुक्त असती या अष्टका वाचिती ।
होती दिव्य तनू अनेक विभवानंदे सुखें डोलती ।
नासोनी तम, ज्ञानपुंजवर जो मार्तड तो सर्वदा ।
भासे होवुनि निर्विकल्प प्रभु हा नोहे कधीं आपदा ॥९॥